

Αριθμός Αποφάσεως

237/2016

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και το Γραμματέα, Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 08^η Νοεμβρίου 2016 και ώρα 16:00, κατόπιν αναβολής από την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 04^{ης}-11-2016, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθμ. πρωτ. 473/02-11-2016 κλήση του ημετέρου δικαιοδοτικού οργάνου προς απολογία κατά α) της Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ και β) του Γεωργίου Σπανού, για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ., 10 παρ. 1 περ. δ' και ε' σε συνδυασμό με άρθρο 11 παρ. 1, 2 και 3, 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α', 3 περ. Β' στοιχ. α' και στοιχ. β', εδ. α', 26 και 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής παραβάσεως και κατά την εκδίκασή της, η μεν πρώτη των εγκαλουμένων παραστάθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Αργυρίου Λίβα, ο δε δεύτερος των εγκαλουμένων παραστάθηκε αυτοπροσώπως ενώπιον του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, μετά του αυτού ως άνω πληρεξουσίου δικηγόρου. Αμφότεροι, δε, οι παρασταθέντες, κατά τα ως άνω, εγκαλούμενοι ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της δίκης, και στο από 08-11-2016 έγγραφο υπόμνημα, το οποίο κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I. Με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., ορίζεται ότι «Η εισαγωγή στο γήπεδο πυρσών, φωτοβολίδων,

κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και εν γένει εύφλεκτων υλικών απαγορεύεται αυστηρά. Το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά τη διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών στον αγωνιστικό χώρο ή σε άλλη εξέδρα, επιφέρει τις ακόλουθες ποινές: α) Χρηματική ποινή ύψους δύο χιλιάδων ευρώ (2.000) έως δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000). ...». Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' και στοιχ. β' εδ. α' του ίδιου ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι «Η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον αγωνιστικό χώρο ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού, πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Εάν, παρά την απαγόρευση, συμβεί, επιφέρει τις ακόλουθες ποινές : ... Β. Στη διάρκεια του αγώνα : α) Η ρίψη αντικειμένων τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου που νόμιμα βρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από τρεις χιλιάδες (5.000) ευρώ έως δεκαπέντε πέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ. Εάν παρά ταύτα προκλήθηκε έστω και ελαφρός τραυματισμός προσώπου νόμιμα ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο, η ρίψη τιμωρείται με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως εικοσιπέντε πέντε χιλιάδες (25.000) ευρώ. β) Η ρίψη αντικειμένων τα οποία κατά την κοινή πείρα είναι πρόσφορα, κατά κανόνα, να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου που νόμιμα βρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από οκτώ (8.000,00) έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, αν δεν επήλθε σωματική βλάβη. ...». Από τις προεκτεθείσες, δε, διατάξεις, προκύπτει ότι ως πειθαρχικό αδίκημα τυποποιείται μόνον η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένων είτε στον αγωνιστικό χώρο, είτε από μία κερκίδα σε άλλη, πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του ποδοσφαιρικού αγώνα, ενώ απαριθμούνται ενδεικτικώς και όχι αποκλειστικώς τα τυχόν ριπτόμενα αντικείμενα, τα οποία μάλιστα ενέχουν εγγενούς επικινδυνότητας, καθώς συνίστανται ιδίως σε εύφλεκτα υλικά και αντικείμενα, όπως πυρσούς, φωτοβολίδες, κροτίδες, καπνογόνα κ.λπ. Εξ αντιδιαστολής, δε, από την ανωτέρω ρύθμιση συνάγεται ότι η ρίψη οποιουδήποτε αντικειμένου εντός της αυτής κερκίδας -και όχι από μία κερκίδα σε άλλη-, μολονότι και αυτή ως πράξη ενέχει επικινδυνότητας, δεν τυποποιείται

στον Πειθαρχικό Κώδικα της Ε.Π.Ο., ως παραβατική συμπεριφορά, αντικείμενη στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του ιδίου ως άνω Κώδικα και εντεύθεν ως κολαζόμενη πειθαρχικώς από την τελευταία αυτή διάταξη. Δεδομένης, όμως, της επικινδυνότητας και της εν λόγω παραβατικής συμπεριφοράς, που δεν προβλέπεται ευθέως από τον Πειθαρχικό Κώδικα της Ε.Π.Ο., ως πειθαρχικό αδίκημα, αλλά δύναται να προκαλέσει στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, ανακύπτει η ανάγκη πληρώσεως του εν λόγω κενού, δια της αναλόγου εφαρμογής άλλων διατάξεων του ιδίου Κώδικα, με βάση την ομοιότητα της αρρύθμιστης ως άνω περιπτώσεως με έτερες συναφείς ρυθμισμένες τοιαύτες. Ειδικότερα, δε, η αρρύθμιστη περίπτωση της ρίψεως κροτίδων από θεατές ποδοσφαιρικού αγώνα στην ίδια κερκίδα του γηπέδου, από την οποία παρακολουθούν τον αγώνα, καθόσον προϋποθέτει την προηγούμενη αφή των εν λόγω κροτίδων, δύναται, επί τη βάσει των ανωτέρω τελολογικών κριτηρίων, αλλά και την αξιολόγηση των περιστάσεων του συγκεκριμένου βιοτικού συμβάντος, να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., και να τιμωρηθεί, κατ' αναλογίαν, με βάση τις προβλεπόμενες από τις εν λόγω διατάξεις ποινές. Εξάλλου, οι προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 και 3 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των πειθαρχικών παραβάσεων, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που είναι βαρύτατα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο

προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιούτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ. II. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1, 2 και 3 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., υπό τον τίτλο «Ποινές σε αξιωματούχους ομάδας (αγωνιστικού χώρου)», ορίζεται ότι «Κάθε ομάδα είναι υπεύθυνη για τις πράξεις και παραλείψεις όλων όσων με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιαδήποτε ιδιότητα εισέρχονται στον αγωνιστικό χώρο, κατά την διάρκεια των αγώνων. 2. Ο αξιωματούχος ομάδας, με δικαίωμα να παρευρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο, που διαπράττει τα αδικήματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β, γ, δ, ε, στ, ζ, η, της παρ. 1 του άρθρου 10 τιμωρείται με χρηματική ποινή από χίλια (1000) ευρώ έως δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ και απαγόρευση εισόδου στον αγωνιστικό χώρο από δεκαπέντε (15) ημέρες έως πέντε (5) μήνες. 3. Η ΠΑΕ, με την οποία συνδέεται ο αξιωματούχος, τιμωρείται με χρηματική ποινή έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. ...». Κατά, δε, τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 1 περ. δ' και ε' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., στις οποίες, πλην άλλων, παραπέμπει η διάταξη του άρθρου 11 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, για τον επικαθορισμό του είδους και του αντικείμενου των παραβάσεων των αξιωματούχων ομάδας, εχόντων δικαίωμα να παρευρίσκονται στον αγωνιστικό χώρο, προβλέπεται ως πειθαρχικώς αξιόλογη συμπεριφορά αφενός μεν η έργω ή λόγω εξύβριση προς το διαιτητή, τους βοηθούς διαιτητές, τον παρατηρητή, το βοηθό παρατηρητή και τον ιατρό του αγώνα, καθώς και η βλασφημία των Θείων (άρθρο 10 παρ. 1 περ. δ' Π.Κ. Ε.Π.Ο.) και αφετέρου η απώθηση ή η απόπειρα βιαιοπραγίας κατά του διαιτητή, των βοηθών διαιτητών, του παρατηρητή, του βοηθού παρατηρητή και του ιατρού του αγώνα, κατά τη διάρκεια ή στο ημίχρονο αυτού (άρθρο 10 παρ. 1 περ. ε' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.). Από τις ανωτέρω διατάξεις, συνδυαζόμενες μεταξύ τους, προκύπτει ότι, δι' αυτών ελέγχονται πειθαρχικώς και τιμωρούνται μόνον οι αξιωματούχοι των ομάδων που έχουν δικαίωμα να παρευρίσκονται στον αγωνιστικό χώρο, όχι δε και όσοι εξ αυτών δε διαθέτουν το σχετικό δικαίωμα. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 7 του Κανονισμού Αγώνων Πρωταθλημάτων (Κ.Α.Π. Επαγγελματικών Ομάδων, στον αγωνιστικό χώρο ο διαιτητής επιτρέπει, βάσει των καταστάσεων που του παραδίδουν οι διαγωνιζόμενες ομάδες, να εισέρχονται και να παραμένουν,

εφόσον του επιδείξουν την ταυτότητά τους (αστυνομική ή επαγγελματική) ή πιστοποιητικό, μόνον τα εξής πρόσωπα, ήτοι : α) ο ιατρός του αγώνα κι ένας ιατρός κάθε ομάδας, β) ένας εκπρόσωπος της κάθε ομάδας, γ) ο φυσικοθεραπευτής της κάθε ομάδας, δ) ο προπονητής κάθε ομάδας και ο τυχόν βοηθός του, ε) ο γυμναστής της ομάδας, στ) ο προπονητής τερματοφυλάκων της ομάδας, ζ) ο διερμηνέας της ομάδας και η) δύο τραυματιοφορείς. Προκειμένου, δε, για αγώνες Π.Α.Ε. Α' και Β' Εθνικής κατηγορίας η διοργανώτρια με την προκήρυξή της καθορίζει τον αριθμό των δικαιούμενων προσώπων σε συμφωνία με τα επιτρεπόμενα και τηρούμενα σε διεθνείς διασυλλογικούς αγώνες και σε άλλους κανονισμούς της Ε.Π.Ο. Επομένως, μόνον τα ανωτέρω παρατιθέμενα πρόσωπα – αξιωματούχοι των ομάδων δύνανται να παρευρίσκονται νομίμως εντός του αγωνιστικού χώρου του γηπέδου και ως εκ τούτου μόνον τα πρόσωπα αυτά μπορούν να αποτελέσουν ενεργητικά υποκείμενα των προβλεπόμενων από τις διατάξεις των άρθρων 11 παρ. 2 και 10 παρ. 1 περ. δ' και ε' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. πειθαρχικών αδικημάτων. Άλλωστε, επισημαίνεται ότι οι αξιωματούχοι των ομάδων, που διαθέτουν το σχετικό δικαίωμα εισόδου και παραμονής στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου, αναγράφονται ρητώς από το δισαιτητή του αγώνα στο συντασσόμενο από αυτόν φύλλο αγώνος. **III.** Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., «Οποιοσδήποτε, ο οποίος εκφοβίζει έναν αξιωματούχο του αγώνα ή οποιοδήποτε εντεταλμένο εν γένει ποδοσφαιρικό όργανο με απειλές, θα τιμωρείται με χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000) τουλάχιστον και αγωνιστικό αποκλεισμό ή απαγόρευση εισόδου στο γήπεδο από (1) ένα έως (3) τρία έτη. Εάν υπαίτια είναι ομάδα, επιβάλλονται ποινές ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος : α. διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές, β. αφαίρεσης βαθμών και γ. υποβιβασμός ομάδας.». Από τη γραμματική, δε, διατύπωση της ανωτέρω διατάξεως, προκύπτει ότι για την επιβολή των υπ' αυτής προβλεπόμενων πειθαρχικών κυρώσεων, απαιτείται ο εκφοβισμός αξιωματούχου αγώνα ή οιοδήποτε έτερου εντεταλμένου εν γένει ποδοσφαιρικού οργάνου από οποιονδήποτε. Ωστόσο, από την ίδια διάταξη δεν προκύπτει η έννοια της απειλής. Έτσι, ως απειλή θα πρέπει να νοηθεί, σύμφωνα και με την ταυτόσημη έννοια που της αποδίδεται στο πλαίσιο της

διατάξεως του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα, η πρόκληση σε άλλον τρόμου και ανησυχίας, με την απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξεως. Ειδικότερα, απειλή είναι η προαναγγελία ενός κακού, δηλαδή υλικής ή ηθικής βλάβης, που μέλλει να επέλθει σε βάρος του απειλούμενου, στην περίπτωση, κατά την οποία δεν ενδώσει στις απαιτήσεις του απειλούντος. Για την ύπαρξη της απειλής αρκεί να εμφανίζεται ο απειλών και να πείθει τον απειλούμενο ότι αυτός εξουσιάζει την επέλευση ή μη του κακού. Το αντικείμενο της απειλής, δηλαδή το απειλούμενο κακό προσδιορίζεται στο Νόμο ως κίνδυνος, ήτοι ως μία κατάσταση που, υπό δεδομένες συνθήκες, ενέχει όχι απλώς τη δυνατότητα, αλλά την πιθανότητα επελεύσεως βλάβης. Ο απειλούμενος κίνδυνος δύναται να αφορά σε οποιοδήποτε αγαθό, διότι ουδείς σχετικός περιορισμός τίθεται στο Νόμο, αρκεί να είναι σπουδαίος και άμεσος. Σπουδαίος είναι ο κίνδυνος, όταν το απειλούμενο κακό διακρίνει η σοβαρότητα, ενέχει, δε, ικανή βαρύτητα, ώστε να αναγκάσει το πρόσωπο να ενδώσει, ενώ άμεσος είναι όταν το απειλούμενο κακό μπορεί να επέλθει σε τόσο σύντομο χρόνο, ώστε να επιβάλλεται μέριμνα για την αποτροπή του. Για να υπάρξει η απειλή δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει η πρόθεση ή η πρακτική δυνατότητα του απειλούντος να πραγματοποιήσει την απειλή. Αρκεί ότι ο απειλών είχε την πρόθεση απειλής και ο απειληθείς πίστευε ότι αυτός είχε και την πρόθεση και την πρακτική δυνατότητα να πραγματοποιήσει την απειλή του. Τα μέσα, δε, επιτεύξεως του εν λόγω κινδύνου συνίστανται στην άσκηση βίας ή στην τέλεση άλλης παράνομης πράξεως ή παραλείψεως. Η απειλούμενη βία μπορεί να είναι είτε σωματική βία κατά του απειλούμενου ή τρίτου, είτε κατά πραγμάτων. Ως άλλη παράνομη πράξη, νοείται εκείνη, στην οποία ο απειλών δεν έχει δικαίωμα να προβεί, ως αντιτιθέμενη σε επιτακτικό ή απαγορευτικό κανόνα. Περαιτέρω, θα πρέπει να επισημανθεί ότι δεν συγκροτείται η πειθαρχική παράβαση της απειλής, όταν ο απειλών δικαιούτο να πραγματοποιήσει το απειλούμενο κακό, ή όταν ο απειλούμενος δεν περιήλθε σε τρόμο και ανησυχία, διότι δεν έλαβε σοβαρά υπ' όψιν του την απειλή. Εξάλλου, η έννοια της υπαιτιότητας της ομάδας, που αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 28 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., προκειμένου για την κατάφαση της πειθαρχικής της ευθύνης και την τιμώρησή της με τις προβλεπόμενες από την εν λόγω διάταξη πειθαρχικές ποινές, θα πρέπει να ιδωθεί υπό το φως των διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του ιδίου Κώδικα, σύμφωνα με τις οποίες οι ομάδες ευθύνονται σε περίπτωση

παραβάσεως του Πειθαρχικού Κώδικα, και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες ή ορθότερα ως αντικειμενικά ευθυνόμενες. Μάλιστα, ευθύνονται για κάθε πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με αυτές (ομάδες), με την οποία (πράξη ή ενέργεια) δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και την εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού, παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και της προσελεύσεως στα γήπεδα. Ως εκ τούτων, και με δεδομένο ότι εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να συντρέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας στο νομικό πρόσωπο μίας Π.Α.Ε., η τελευταία θεωρείται ως «υπαίτια» ή ορθότερα ως αντικειμενικώς ευθυνόμενη για τις υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις τόσο των προσώπων που την εκπροσωπούν κατά Νόμο, όσο και εκείνων που συνδέονται με αυτήν, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι φίλαθλοί της.

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 29-10-2016 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνος, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1000/3/65-5-ριθ' από 31-10-2016 αναφορά του Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Δυτικής Αττικής, σε συνδυασμό και με το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας, τις από 04-11-2016 και 08-11-2016 επιστολές του Ευθυμίου Κούρεντα προς το ημέτερο πρωτοβάθμιο πειθαρχικό όργανο, την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος των πειθαρχικώς εγκαλουμένων, Κωνσταντίνου-Ιουλίου Τσιγκόπουλου του Ιωάννη, καθώς και την ανωμοτί τοιαύτη του δευτέρου εγκαλουμένου, που εξετάσθηκαν νομίμως στο ακροατήριο του παρόντος πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου και περιέχονται στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεώς του, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζουν οι πειθαρχικώς εγκαλούμενοι, σε συνδυασμό και με τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, αλλά και άπαντες τους διαλαμβανόμενους στο έγγραφο υπόμνημα των εγκαλουμένων ισχυρισμούς τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 29^η-10-2016 και ώρα 19:30, στο πλαίσιο της 9^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος Super League Ελλάδα, διεξήχθη στην Αθήνα, στο Δημοτικό Γήπεδο Περιστερίου, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ

ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923 – ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνιζόμενες ΠΑΕ. Κατά τη διάρκεια, δε, της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, συνέβησαν, σύμφωνα με το φύλλο αγώνος που συνέταξε ο διαιτητής και την έκθεση που συνέταξε ο παρατηρητής του αγώνα, τα εξής πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά, ήτοι :

- 1) Στο 2΄ και στο 63΄ λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της πρώτης εγκαλουμένης από τη θύρα 7Γ άναψαν συνολικά εννέα (9) πυρσούς και ένα (1) βαρελάκι καπνού.
- 2) Περαιτέρω, στο 5΄ λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης από την ίδια ως άνω θύρα έριξαν δύο (2) κροτίδες στην κερκίδα με αποτέλεσμα να γίνουν συστάσεις από τα μεγάφωνα του γηπέδου.
- 3) Τέλος, στο 46΄ λεπτό του αγώνα, φίλαθλος της εγκαλουμένης ομοίως από τη θύρα 7Γ έριξε ένα (1) μπουκάλι με νερό μπροστά στο βοηθό διαιτητή και εντός του αγωνιστικού χώρου, με αποτέλεσμα ο διαιτητής του αγώνα να προβεί στην προσωρινή διακοπή του για χρονικό διάστημα δύο (2) λεπτών, προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες συστάσεις από τα μεγάφωνα του γηπέδου. Τα ανωτέρω, δε, πειθαρχικώς αξιόλογα περιστατικά επιρρωνύονται από την υπ΄ αριθμ. πρωτ. 1000/3/65/5-ριθ΄ από 31-10-2016 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, ενώ, επιπλέον, επιβεβαιώνονται και από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό (DVD), στο οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας. Εξάλλου, η πρώτη των πειθαρχικώς εγκαλουμένων ουδόλως αρνείται την ουσιαστική βασιμότητα των ως άνω αποδιδόμενων σε αυτήν παραβάσεων, αλλά αντιθέτως τις συνομολογεί ρητώς ως βιοτικά συμβάντα. Ωστόσο, ως προς την υπ΄ αριθμ. 2 ανωτέρω πράξη, από την έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, προκύπτει ότι οι ως άνω δύο (2) κροτίδες ερρίφθησαν από φιλάθλους της εγκαλουμένης ΠΑΕ, που ευρίσκοντο στη θύρα 7Γ εντός της κερκίδας της ίδιας αυτής θύρας και όχι από μία κερκίδα σε άλλη. Δεδομένου, όμως, ότι η ρίψη αντικειμένων και δη κροτίδων εντός της ίδιας κερκίδας δεν εμπίπτει, κατά τα αντικειμενικά της στοιχεία στις προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β΄ στοιχ. α΄ και στοιχ. β΄ εδ. α΄ του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. πειθαρχικές παραβάσεις, θα πρέπει, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη της παρούσας και λαμβανομένων υπ΄ όψιν των περιστάσεων, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το εν λόγω συμβάν, να καταφασθεί η πειθαρχική ευθύνη της πρώτης εγκαλουμένης, βάσει της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 2 περ. α΄ του ιδίου Κώδικα, αναλογικώς

εφαρμοζόμενης εν προκειμένω. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η τρίτη ως άνω αποδιδόμενη στην εγκαλούμενη Π.Α.Ε. πειθαρχική πράξη, ήτοι αυτή της ρίψεως ενός μπουκαλιού με νερό εντός του αγωνιστικού χώρου και έμπροσθεν του βοηθού διαιτητή, θα πρέπει να αξιολογηθεί ως παράβαση του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και όχι ως παράβαση του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. β' εδ. α' του ίδιου Κώδικα, δοθέντος ότι το εν λόγω ριφθέν αντικείμενο, υπό τις συνθήκες υπό τις οποίες ερρίφθη στον αγωνιστικό χώρο, δεν ήταν in concreto πρόσφορο να προκαλέσει σωματική βλάβη είτε στο βοηθό διαιτητή, είτε σε οιοδήποτε έτερο, νομίμως ευρισκόμενο στον αγωνιστικό χώρο πρόσωπο. Περαιτέρω, από το σύνολο του προμνησθέντος αποδεικτικού υλικού, προκύπτει ότι Α' βοηθός διαιτητή του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνος είχε ορισθεί ο Ευθύμιος Κούρεντας, προερχόμενος από την Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων (Ε.Π.Σ.) Τρικάλων. Μετά το τέλος του Α' ημιχρόνου και ενώ οι διαιτητές κατευθύνοντο προς τα αποδυτήρια και συγκεκριμένα στη φυσούνα και στο διάδρομο των αποδυτηρίων, ο δεύτερος εγκαλούμενος, Γεώργιος Σπανός, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε., τους επιτέθηκε φραστικά και, ειδικότερα, απευθυνόμενος προς τον Α' βοηθό διαιτητή, Ευθύμιο Κούρεντα, του είπε τις εξής φράσεις : *«Ασέλγησες στο ποδόσφαιρο. Έχεις τελειώσει και εσύ και ο Μπουτζιώλης. Από Δευτέρα δεν θα είσαι πουθενά. Γιατί εκτίθεσαι για τον Μπουτζιώλη, από Δευτέρα δεν θα είσαι τίποτα, θα έχεις τελειώσει.»*. Περαιτέρω, κατά την είσοδο των διαιτητών στον αγωνιστικό χώρο, για την έναρξη του Β' ημιχρόνου, ο δεύτερος εγκαλούμενος επανέλαβε τις παραπάνω φράσεις, ενώ μετά το τέλος του αγώνα και ενώ οι διαιτητές ευρίσκοντο στην φυσούνα, ο ως άνω εγκαλούμενος επιτέθηκε εκ νέου φραστικά στον Α' βοηθό διαιτητή του αγώνα, απευθυνοντάς του τις φράσεις : *«Έκανες έγκλημα σήμερα, θα σε εξαφανίσω. Δεν θα ξαναπιάσεις σημαία. Τελείωσες από το ποδόσφαιρο, εσύ και ο Μπουτζιώλης. Την έκανες την αποστολή σου.»*. Ακολούθως, μόλις οι διαιτητές μπήκαν στα αποδυτήρια, εισήλθε σε αυτά και ο ίδιος εγκαλούμενος και συνέχισε να απειλεί τον Α' βοηθό διαιτητή με τις εξής φράσεις : *«Θα έρθω εγώ ο ίδιος στα Τρίκαλα και θα σε βρω και θα σε γαμήσω. Θα σου βγάλω τ' αυτιά. Να ξέρεις πως δεν θα ξαναπιάσεις σημαία. Τελείωσες και εσύ και ο*

Μπουτζιώλης.». Επιπλέον, ο δεύτερος εγκαλούμενος, απευθυνόμενος στον Ευθύμιο Κούρεντα, του είπε «*Θα σε γαμήσω ρε πούστη*», ενώ παράλληλα του επιτέθηκε, πιάνοντάς τον από το λαιμό, και εξακολούθησε να εξαπολύει σε βάρος του απειλές και δη τη φράση «*Θα σε βρω ρε αρχίδι, θα σε γαμήσω και θα σε σκοτώσω*», προκαλώντας του τρόμο και ανησυχία για την σωματική του ακεραιότητα, ακόμη δε και για τη ζωή του. Τελικώς, ο πρώτος εγκαλούμενος, Γεώργιος Σπανός, απομακρύνθηκε από το χώρο των αποδυτηρίων των διαιτητών, με την παρέμβαση τρίτων προσώπων, που ευρίσκοντο στον ίδιο χώρο. Άπαντα, δε, τα ανωτέρω αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά αποτυπώνονται στο από 29-10-2016 φύλλο αγώνος, το οποίο συνέταξε ο διαιτητής του αγώνα, Ιωάννης Δελφάκης. Ο τελευταίος, μάλιστα, προέβη στην καταγραφή του εν λόγω συμβάντος στο συνταγέν από τον ίδιο φύλλο αγώνος, έχοντας ιδίαν και άμεση αντίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών, δεδομένης της παρουσίας του στον χώρο των αποδυτηρίων των διαιτητών, αλλά και στους χώρους κατά την είσοδο και έξοδο της διαιτητικής ομάδος στον αγωνιστικό χώρο, κατά τους προαναφερθέντες χρόνους. Άλλωστε, και ο Α΄ βοηθός διαιτητής του ανωτέρω ποδοσφαιρικού αγώνος, Ευθύμιος Κούρεντας, με τις από 04-11-2016 και 08-11-2016 έγγραφες επιστολές του, που εγχειρίσθηκαν ενώπιον του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, επιβεβαιώνει πλήρως το εν λόγω συμβάν και δη τόσο ως προς τις απειλητικές φράσεις, τις οποίες φέρεται ότι απηύθυνε στον ίδιο ο δεύτερος εγκαλούμενος, Γεώργιος Σπανός, όσο και ως προς τη σε βάρος του απόπειρα βιαιοπραγίας εκ μέρους του τελευταίου. Μάλιστα, με τη δεύτερη χρονολογικώς επιστολή του, ο Ευθύμιος Κούρεντας αναφέρει χαρακτηριστικώς ότι, συνεπεία της προεκτεθείσης σε βάρος του συμπεριφοράς του δευτέρου εγκαλουμένου, αισθάνθηκε τρόμο και ανησυχία για τη σωματική του ακεραιότητα. Εξάλλου, ο δεύτερος εγκαλούμενος, απολογούμενος τόσο κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ενώπιον του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, όσο και με το έγγραφο από 08-11-2016 εγχειρισθέν σχετικώς υπόμνημά του, συνομολογεί ότι πράγματι διαμαρτυρήθηκε εντονότατα στους διαιτητές και δη στον Α΄ βοηθό διαιτητή, Ευθύμιο Κούρεντα, ένεκα των προηγηθεισών εσφαλμένων διαιτητικών τους αποφάσεων σε βάρος της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε., καθώς και ότι απευθύνθηκε σε αυτόν με κάποιες ακραίες εκφράσεις, χωρίς, ωστόσο, να προβεί σε εξύβρισή του, συνεπεία του εκνευρισμού του και της μεγάλης συναισθηματικής φορτίσεως, στην οποία ευρισκόταν. Ειδικότερα,

επικαλείται ότι αιτία της έντονης διαμαρτυρίας προς τον εν λόγω Α΄ βοηθό διαιτητή υπήρξε η προκλητική διαιτητική του απόφαση να ακυρώσει ένα τέρμα της πρώτης εγκαλούμενης ποδοσφαιρικής ομάδας, που επετεύχθη στο 27΄ λεπτό του αγώνα, καταλογίζοντας σε παίκτη της ίδιας ομάδας ότι ευρισκόταν σε θέση offside. Επιπλέον, ισχυρίσθηκε ότι προηγουμένως, στο 7΄ λεπτό του ίδιου αγώνα, ο διαιτητής δεν είχε δώσει πρόδηλο πέναλτι υπέρ της εγκαλούμενης Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ. Διατείνεται, δε, περαιτέρω, ο ίδιος εγκαλούμενος ότι, πέραν της φραστικής του αντιδράσεως, ουδέποτε αποπειράθηκε να βιαιοπραγήσει σε βάρος του Α΄ βοηθού διαιτητή, πιάνοντάς τον από το λαιμό. Μάλιστα, ισχυρίζεται ότι εάν είχε πράγματι λάβει χώρα το καταγγελλόμενο σε βάρος του συμβάν, τότε ο φερόμενος ως παθών Ευθύμιος Κούρεντας, ένεκα της βαρύτητάς του, είτε θα είχε ζητήσει τη συνδρομή της αρμόδιας αστυνομικής δυνάμεως, που παρευρισκόταν στο χώρο των αποδυτηρίων των διαιτητών, προβαίνοντας και σε σχετική καταγγελία, είτε η εν λόγω αστυνομική αρχή θα είχε προστρέξει, ώστε να αποσοβηθεί η προκληθείσα ένταση, ενώ σε κάθε περίπτωση θα είχε αναγραφεί το εν λόγω περιστατικό στη σχετικώς συνταγείσα αναφορά συμβάντων της Ελληνικής Αστυνομίας. Επιπλέον, επισημαίνει πως δεδομένου ότι ο παρατηρητής του αγώνα ευρισκόταν, κατά τον κρίσιμο χρόνο της γενόμενης διαμαρτυρίας του, στον ίδιο χώρο των αποδυτηρίων των διαιτητών, θα είχε αποτυπώσει ομοίως το εν λόγω συμβάν ως αυτόκοος και αυτόπτης μάρτυράς του στη συνταγείσα από αυτόν έκθεση, ενώ εν προκειμένω ο παρατηρητής του αγώνα αρκέσθηκε στο να αναγράψει στην έκθεσή του απλώς και μόνον όσα συναφώς του είχε αναφέρει προηγουμένως ο διαιτητής του αγώνα, Ιωάννης Δελφάκης. Ωστόσο, οι εν λόγω αρνητικοί ισχυρισμοί του δευτέρου εγκαλουμένου δεν κρίνονται πειστικοί και ως εκ τούτων δε δύνανται να αναιρέσουν τη σε βάρος του αποδιδόμενη πειθαρχική κατηγορία. Πλέον συγκεκριμένα, ο δεύτερος εγκαλούμενος ισχυρίζεται μεν ότι αρκέσθηκε απλώς και μόνον σε μία έντονη διαμαρτυρία προς τους διαιτητές και δη τον Α΄ βοηθό διαιτητή για τις προκλητικές και προδήλως εσφαλμένες διαιτητικές του αποφάσεις, χωρίς, ωστόσο, να δυνηθεί να εξειδικεύσει τις συγκεκριμένες φράσεις, που απηύθυνε στον τελευταίο και να περιγράψει με σαφήνεια και πληρότητα το όλο συμβάν, απαντώντας στις ερωτήσεις, που του ετέθησαν σχετικώς από το δικαιοδοτικό

τούτο όργανο, κατά την επ' ακροατηρίω απολογία του. Επιπλέον, ο ίδιος εγκαλούμενος μολονότι αρνείται τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία κατέγραψε στο φύλλο αγώνος ο διαιτητής, Ιωάννης Δελφάκης, αλλά και όσα ισχυρίσθηκε σε βάρος του ο Α' βοηθός διαιτητής, Ευθύμιος Κούρεντας, δεν μπόρεσε, ωστόσο, να διευκρινίσει τα αίτια ή ακόμη και τα κίνητρα των ανωτέρω προσώπων για τους φερόμενους ως αναληθείς σε βάρος του ισχυρισμούς, που συνιστούν και την προκείμενη πειθαρχική κατηγορία. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζει ο δεύτερος εγκαλούμενος, αυτός την επόμενη ημέρα του επίμαχου συμβάντος, τοποθετούμενος δημοσίως σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δήλωσε ότι είχε μετανιώσει για τα όσα είχε πει εν θερμώ στον Ευθύμιο Κούρεντα. Επιπλέον, ο ίδιος εγκαλούμενος, απολογούμενος, κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, ανέφερε, πλην άλλων, ότι με τη συμπεριφορά του αδίκησε την εικόνα του, καθώς και ότι το εν λόγω συμβάν ήταν μία στιγμή εντάσεως, που δεν τον τιμά. Ωστόσο, εάν ο δεύτερος εγκαλούμενος είχε πράγματι αρκεσθεί σε μία απλώς έντονη διαμαρτυρία, καθώς και σε μία οξεία, πλην όμως θεμιτή κριτική, αναφορικά με τις προκλητικές και προφανώς άδικες, κατ' αυτόν, διαιτητικές αποφάσεις των διαιτητών, τότε δεν θα αισθανόταν σαφώς την ανάγκη να δηλώσει δημοσίως ότι έχει μετανιώσει για τις προεκτεθείσες ενέργειές του, στις οποίες προέβη εν θερμώ. Άλλωστε, στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός πως το εν λόγω συμβάν δεν κατεγράφη από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές στη σχετική αναφορά τους, ούτε δε και στην έκθεση του παρατηρητή, ως πραγματικό περιστατικό που υπέπεσε στην άμεση και ίδια αντίληψή τους, δε δύναται να αναιρέσει την κρίση του παρόντος Δικαιοδοτικού Οργάνου, περί τα πράγματι συμβεβηκότα, όπως αυτά αναφέρονται ανωτέρω. Και τούτο, καθώς ουδόλως προκύπτει με ασφάλεια από οιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο ότι ο παρατηρητής του αγώνα υπήρξε αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας των λεκτικών και όχι μόνον επιθέσεων του δευτέρου εγκαλουμένου, ως ευρισκόμενος στα αποδυτήρια των διαιτητών, κατά το χρόνο που αυτές επισυνέβησαν. Επιπλέον, το γεγονός ότι ο Ευθύμιος Κούρεντας δε ζήτησε τη συνδρομή επαυξημένης αστυνομικής δυνάμεως -πέραν της συνήθους τοιαύτης, που είναι επιφορτισμένη με τη διασφάλιση της ομαλής και ασφαλούς αποχωρήσεως της διαιτητικής ομάδας από το γήπεδο μετά τη λήξη του αγώνα-, συνεπεία του τρόμου και της ανησυχίας που του προκάλεσαν οι απειλές του δευτέρου εγκαλουμένου, δε

μπορεί να αποτελέσει αποδεικτικό έρεισμα για τη διατεινόμενη από τον τελευταίο ουσιαστική αβασιμότητα του καταγγελλομένου σε βάρος του συμβάντος. Εξάλλου, θα πρέπει να επισημανθεί ότι με μόνη την αόριστη και εικοτολογική κατάθεση του ενόρκως εξετασθέντος στο ακροατήριο μάρτυρος Κωνσταντίνου-Ιουλίου Τσιγκόπουλου, το παρόν δικαιοδοτικό όργανο δε δύναται να αχθεί σε αντίθετο αποδεικτικό πόρισμα. Ειδικότερα, ο εν λόγω μάρτυς, αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος υπηρετεί στο Α.Τ. Περιστερίου και στον επίμαχο ποδοσφαιρικό αγώνα τύγγανε επικεφαλής για την τήρηση των μέτρων τάξεως στο χώρο των αποδυτηρίων, ανέφερε ότι ο ίδιος άκουσε πως ο Γεώργιος Σπανός, μετά το πέρας του αγώνα, διαμαρτυρόταν έντονα προς τους διαιτητές, φωνάζοντάς τους, ωστόσο δεν αντελήφθη να απευθύνθηκε στον Ευθύμιο Κούρεντα με οιοσδήποτε απειλητικές φράσεις, δυνάμενες να προκαλέσουν στον τελευταίο τρόμο και ανησυχία, ως προς το έννομο αγαθό της σωματικής ακεραιότητάς του. Επιπλέον, κατέθεσε ότι δεν υπέπεσε στην αντίληψή του κάποια συμπλοκή μεταξύ του δευτέρου εγκαλουμένου και του Α' βοηθού διαιτητή και δη ότι πρώτος έπιασε το δεύτερο από το λαιμό, ενώ ο εν λόγω βοηθός διαιτητής δεν του ζήτησε να ληφθούν επιπλέον μέτρα για την προστασία του, ούτε του ανέφερε κάποιο συμβάν, για το οποίο ο ίδιος όφειλε να προβεί σε ορισμένη ενέργεια, στο πλαίσιο των ανατεθέντων σε αυτόν καθηκόντων. Περαιτέρω, ο ίδιος μάρτυς κατέθεσε ότι στο χώρο επικρατούσε μεγάλη φασαρία, ενώ σε σχετικώς υποβληθείσες προς αυτόν ερωτήσεις αναφορικά με την αιτία, για την οποία ο διαιτητής του αγώνα, Ιωάννης Δελφάκης, ανέγραψε στο φύλλο αγώνος που συνέταξε τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα περιστατικά, τα οποία ακολούθως επιβεβαίωσε πλήρως και ο Ευθύμιος Κούρεντας, απάντησε χαρακτηριστικά ότι όλα ήταν μια παρανόηση, καθώς επικρατούσε «μπάχαλο», δεδομένου ότι υπήρχαν άτομα που εξύβριζαν τους διαιτητές έξω από τα αποδυτήρια. Ειδικότερα, δε, κατέθεσε ότι τα αναγραφόμενα τόσο στο φύλλο αγώνος του Ιωάννη Δελφάκη, όσο και στις έγγραφες επιστολές του Ευθυμίου Κούρεντα οφείλονται προφανώς σε παρεξήγηση, καθώς αυτοί μπορεί να υπέλαβαν εσφαλμένα ότι ο δεύτερος εγκαλούμενος προέβη στις ανωτέρω εκτιθέμενες απειλητικές και εξυβριστικές φράσεις σε βάρος του Α' βοηθού διαιτητή, ενώ ενδεχομένως οι εν λόγω φράσεις να προέρχονταν από άτομα

ευρισκόμενα εκτός των αποδυτηρίων των δαιτητών. Άλλοις λόγοις, ο εν λόγω μάρτυς αποδίδει τα αναγραφόμενα στο φύλλο αγώνος σε μία παρανόηση, αποκλείοντας το γεγονός ο ίδιος, ο οποίος ευρισκόταν εκτός του χώρου των αποδυτηρίων, να μην αντελήφθη πλήρως το επίμαχο συμβάν και αιτιώμενος παράλληλα το ενδεχόμενο τόσο ο φερόμενος ως παθών, Ευθύμιος Κούρεντας, όσο και ο δαιτητής του αγώνα, Ιωάννης Δελφάκης, στους οποίους και απευθυνόταν ο δεύτερος εγκαλούμενος να μην αντελήφθησαν ποια άτομα προέβησαν στις ανωτέρω απειλητικές φράσεις σε βάρος του πρώτου εξ αυτών και εσφαλμένα να τις απέδωσαν στον Γεώργιο Σπανό. Τέλος, ο ίδιος μάρτυς δεν ηδυνήθη να δώσει ορισμένη εξήγηση για την αιτία, για την οποία αρχικώς ο δαιτητής του αγώνα ανέφερε και ακολούθως και ο Α΄ βοηθός δαιτητή επιβεβαίωσε το γεγονός ότι ο Γεώργιος Σπανός έπιασε από το λαιμό τον τελευταίο (Ευθύμιο Κούρεντα), στην περίπτωση που το εν λόγω συμβάν δεν είχε λάβει χώρα. Με το προεκτεθέν, όμως, περιεχόμενο, η εν λόγω ένορκη μαρτυρική κατάθεση, σταθμίζεται ως προς την αξιοπιστία της, καθώς ελέγχεται ως ασαφής και ανακριβής, ενώ δε δύναται επιστηρίξει αποδεικτικώς τους ισχυρισμούς του δευτέρου εγκαλουμένου και να αναιρέσει την ουσιαστική βασιμότητα των ανωτέρω αποδεικνυόμενων πραγματικών περιστατικών. Συνακόλουθα, αποδεικνύεται ότι ο δεύτερος εγκαλούμενος, Γεώργιος Σπανός, τέλεσε σε βάρος του Α΄ βοηθού δαιτητή του αγώνα, Ευθυμίου Κούρεντα, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 28 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. πειθαρχική παράβαση της απειλής, όπως αυτή περιγράφεται κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά της στοιχεία στην υπό στοιχείο ΙΙΙ νομική σκέψη της παρούσας, καθώς με τις προεκτεθείσες εκφράσεις, αλλά και τις χειρονομίες-κινήσεις του σε βάρος του ανωτέρω αξιωματούχου του αγώνα, μετερχόμενος ευθέως απειλή βίας εναντίον του, προκάλεσε σε αυτόν τρόμο και ανησυχία, ως προς τα έννομα αγαθά τόσο της σωματικής ακεραιότητάς του, όσο και της ζωής του. Εξάλλου, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο δεύτερος εγκαλούμενος, παράλληλα με τις ανωτέρω απειλές, στις οποίες προέβη σε βάρος του Ευθυμίου Κούρεντα και οι οποίες συνοδεύονταν από προαναγγελία τελέσεως βίαιης συμπεριφοράς, μετήλθε και των προεκτεθεισών εξυβριστικών εναντίον του φράσεων, καθώς και απόπειρας βιαιοπραγίας. Συναφώς, δε, έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη σε βάρος αμφοτέρων των εγκαλουμένων και για την πειθαρχική παράβαση του άρθρου 11 παρ. 1, 2 και 3, σε συνδυασμό και με το άρθρο 10 παρ. 1 περ. δ΄ και ε΄ του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο.

Ωστόσο, η ελεγχόμενη πειθαρχικώς συμπεριφορά του Γεωργίου Σπανού, η συνιστάμενη σε λόγω εξύβριση και απόπειρα βιαιοπραγίας, δε δύναται, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο II ως άνω νομική σκέψη, να υπαχθεί στην κανονιστική εμβέλεια των προρρηθισών διατάξεων, δοθέντος ότι ο εν λόγω εγκαλούμενος δεν είχε δικαίωμα να παρευρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 7 του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο. Τούτο, δε, προκύπτει από το γεγονός ότι ο Γεώργιος Σπανός ναι μεν τυγχάνει Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε., πλην όμως εν προκειμένω δεν φέρεται ως αναγεγραμμένος στο φύλλο αγώνος του διαιτητή, και δη ως εκπρόσωπος της Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ με δικαίωμα να παρευρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο. Σε κάθε, όμως, περίπτωση, κρίνεται εν προκειμένω ότι τόσο οι ανωτέρω εξυβριστικές εκφράσεις, τις οποίες ο Γεώργιος Σπανός απηύθυνε στον Ευθύμιο Κούρεντα, όσο και η σε βάρος του τελευταίου χειρονομία, που φέρει τα χαρακτηριστικά απόπειρας βιαιοπραγίας, εντάσσονται αποκλειστικώς, ως μία ενιαία απειλητική για τη σωματική ακεραιότητα και τη ζωή του Α΄ βοηθού διαιτητή συμπεριφορά του δευτέρου εγκαλουμένου, στην παράβαση της διατάξεως του άρθρου 28 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., η οποία (διάταξη) καλύπτει πλήρως την απαξία τους. Επομένως, δεν δικαιολογείται εν προκειμένω ο επιμερισμός και η σωρευτική υπαγωγή του αυτού βιοτικού συμβάντος και σε έτερες –πέραν εκείνης του άρθρου 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.- διατάξεις του ίδιου Κώδικα, όπως σε εκείνη του άρθρου 26 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Περαιτέρω, θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι ο ισχυρισμός τον οποίο προέβαλε ο δεύτερος εγκαλούμενος, περί δικαιολογημένης αγανάκτησης, συνεπεία των προηγηθισών προδήλως εσφαλμένων διαιτητικών αποφάσεων του Α΄ βοηθού διαιτητή, Ευθυμίου Κούρεντα, τυγχάνει απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος. Ειδικότερα, μπορεί οι προηγηθείσες τυχόν εσφαλμένες διαιτητικές αποφάσεις του εν λόγω Α΄ βοηθού διαιτητή - η ορθότητα των οποίων δεν αποτελεί αντικείμενο της προκείμενης πειθαρχικής διαδικασίας- να προκάλεσαν την έντονη δυσαρέσκεια τόσο των φιλάθλων, όσο και των παραγόντων της Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, μεταξύ των οποίων και του δευτέρου εγκαλουμένου, δοθέντος ότι, κατά τις παραστάσεις τους,

θεωρούσαν πως οι εν λόγω διαιτητικές αποφάσεις ήσαν αδικαιολόγητες και ότι είχαν ληφθεί εσκεμμένα, προκειμένου να αποδυναμωθεί η αγωνιστική δυναμική της ομάδας τους και να επηρεασθεί το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα, ωστόσο σε κάθε περίπτωση ο Γεώργιος Σπανός, υπό την ιδιότητά του ως Πρόεδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε., όφειλε να περιορισθεί αποκλειστικώς εντός του πλαισίου της νομίμου και θεμιτής πάντοτε, δυνατής δράσεώς του και να καταγγείλει στις αρμόδιες ποδοσφαιρικές αρχές τις προδήλως εσφαλμένες, κατ' αυτόν, διαιτητικές αποφάσεις, ως και τις δυσμενείς συνέπειές τους, αναφορικά με την έκβαση του επίμαχου ποδοσφαιρικού αγώνα. Άλλοις λόγοις, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί, ούτε είναι ανεκτή, με βάση τις ιδέες του μέσου συνετού και εμφρόνως σκεπτόμενου ανθρώπου, η ανωτέρω περιγραφόμενη συμπεριφορά του δευτέρου εγκαλουμένου από το τυχόν αίσθημα αγανακτήσεως και δυσθυμίας του, συνεπεία των οιωνδήποτε εσφαλμένων αποφάσεων των διαιτητών. Κατ' ακολουθίαν, επομένως, των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο δεύτερος εγκαλούμενος τέλεσε την αποδιδόμενη σε αυτόν πειθαρχική παράβαση της απειλής, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1 επ., 5, 14 παρ. 1, 2 και 3, 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., ενώ και η πρώτη εγκαλούμενη Π.Α.Ε. είναι «υπαίτια», ή ορθότερα, σύμφωνα και με τα καταφασκόμενα στην υπό στοιχείο ΙΙΙ νομική σκέψη της παρούσας, φέρει αντικειμενική ευθύνη για την ίδια ως άνω πράξη, η οποία τελέσθηκε υπαιτίως από τον Πρόεδρο του Διοικητικού της Συμβουλίου και Διευθύνοντα αυτής Σύμβουλο, Γεώργιο Σπανό, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου προβαλλόμενου ισχυρισμού της. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της εντάσεως της απειλών του δευτέρου εγκαλουμένου σε βάρος του παθόντος, Ευθυμίου Κούρεντα, των περιστάσεων, υπό τις οποίες εκτυλίχθηκε το συμβάν και της βαρύτητάς του, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω πειθαρχική πράξη, για την οποία έγινε δεκτή η υποκειμενική ευθύνη του δευτέρου εγκαλουμένου, καθώς και η αντικειμενική ευθύνη της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε., να επιβληθούν σε αμφότερους τα ελάχιστα όρια των επαπειλούμενων από τη διάταξη του

άρθρου 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. πλαισίων ποινών και δη στη μεν πρώτη εγκαλούμενη η ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα, στο δε δεύτερο εγκαλούμενο σωρευτικώς χρηματική ποινή, ποσού είκοσι χιλιάδων (20.000,00) ευρώ, καθώς και η ποινή της απαγορεύσεως της εισόδου του στο γήπεδο για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους. Οι εν λόγω, δε, επιβαλλόμενες σε αμφοτέρους του εγκαλούμενους πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος, για το οποίο αυτοί (εγκαλούμενοι) φέρουν αντικειμενική και υποκειμενική ευθύνη αντιστοίχως, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παράλληλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ. Περαιτέρω, θα πρέπει για τις δεύτερη, τρίτη και τέταρτη πράξεις του προκείμενου πειθαρχικού κατηγορητηρίου, για τις οποίες καταφάσθηκε η πειθαρχική ευθύνη της πρώτης εγκαλούμενης Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, να επιβληθούν οι ακόλουθες πειθαρχικές κυρώσεις και δη : α) για τη δεύτερη και τρίτη πράξεις του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, που εκτιμώνται ως μία ενιαία πειθαρχική παράβαση εισαγωγής στο γήπεδο και αφής εύφλεκτων υλικών, κατά τη διάρκεια του αγώνα, χωρίς να επακολουθήσει ρίψη αυτών (παράβαση άρθρων 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), τελεσθείσα κατ' εξακολούθηση, πρέπει να της επιβληθεί χρηματική ποινή, ποσού τριών χιλιάδων (3.000,00) ευρώ, και β) για την τέταρτη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, ήτοι την κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό αποδιδόμενη στην πρώτη εγκαλούμενη πειθαρχική παράβαση της ρίψεως, κατά τη διάρκεια του αγώνα, αντικειμένου, το οποίο δεν ήταν πρόσφορο, κατά την κοινή πείρα, να προκαλέσει σωματική βλάβη σε νομίμως ευρισκόμενα εντός του αγωνιστικού χώρου πρόσωπα (παράβαση άρθρων 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), πρέπει να της επιβληθεί χρηματική ποινή, ποσού τριών χιλιάδων (3.000,00) ευρώ. Επισημαίνεται, δε, συναφώς ότι και οι εν λόγω επιβαλλόμενες στην πρώτη εγκαλούμενη Π.Α.Ε. πειθαρχικές κυρώσεις κρίνονται, με βάση τα χαρακτηριστικά των ανωτέρω πράξεων και την απαξία τους, ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα των

πειθαρχικών αδικημάτων, για τα οποία αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή, ως προς την πρώτη εγκαλούμενη, αποτελούμενη από εκείνη των 3.000,00 ευρώ, ως ποινή βάση, που επιβλήθηκε στην εγκαλουμένη για τη δεύτερη και τρίτη ως άνω πράξεις του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, που εκτιμώνται ως μία ενιαία παράβαση, επαυξανόμενη κατά το χρηματικό ποσό των $(3.000,00 : 2 =)$ 1.500,00 ευρώ, από την επιβληθείσα στην εγκαλουμένη ποινή για την τέταρτη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, ήτοι θα πρέπει να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή ποσού $(3.000,00 + 1.500,00 =)$ τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500,00) ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρόντες τους πειθαρχικώς εγκαλουμένους.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι α) αμφότεροι οι πειθαρχικώς εγκαλουμένοι τέλεσαν την πειθαρχική παράβαση της απειλής (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), καθώς και ότι β) η πρώτη των πειθαρχικώς εγκαλουμένων τέλεσε i) την πειθαρχική παράβαση της εισαγωγής στο γήπεδο και της αφής εύφλεκτων υλικών, κατά τη διάρκεια του αγώνα, χωρίς να επακολουθήσει ρίψη αυτών (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), και ii) την πειθαρχική παράβαση της ρίψεως, κατά τη διάρκεια του αγώνα, αντικειμένου, το οποίο δεν ήταν πρόσφορο, κατά την κοινή πείρα, να προκαλέσει σωματική βλάβη σε νομίμως ευρισκόμενα εντός του αγωνιστικού χώρου πρόσωπα (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ Α) στην Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ : α) για την πειθαρχική παράβαση της απειλής (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), την ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα, β) για την πειθαρχική παράβαση της εισαγωγής στο γήπεδο και της αφής εύφλεκτων υλικών, κατά τη διάρκεια του αγώνα, χωρίς να επακολουθήσει ρίψη αυτών (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), χρηματική ποινή, ποσού τριών χιλιάδων (3.000,00) ευρώ, και γ) για την πειθαρχική παράβαση της ρίψεως, κατά τη διάρκεια του αγώνα, αντικειμένου, το οποίο δεν ήταν πρόσφορο, κατά την κοινή πείρα, να προκαλέσει σωματική βλάβη σε νομίμως ευρισκόμενα εντός του αγωνιστικού

χώρου πρόσωπα (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), χρηματική ποινή, ποσού τριών χιλιάδων (3.000,00) ευρώ, Β) στο δεύτερο εγκαλούμενο, Γεώργιο Σπανό, για την πειθαρχική παράβαση της απειλής (άρθρα 14 παρ. 1, 2 και 3, 28 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), χρηματική ποινή, ποσού είκοσι χιλιάδων (20.000,00) ευρώ, καθώς και απαγόρευση της εισόδου του στο γήπεδο για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή, ως προς την πρώτη εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, ποσού τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500,00) ευρώ (άρθρο 4 παρ. 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, τη 17^η Νοεμβρίου 2016.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης